

Στη μνήμη του π. Νικοδήμου Γρηγοριάτου που αρνήθηκε την μεταμόσχευση καρδιάς

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Φεβρουαρίου 6, 2014

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΤΡΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΑΤΟΥ

Ο π. Νικόδημος Γρηγοριάτης μοναχός διακεκριμένος κατά την ἀρετή ἔπασχε ἀπό βαρεία καρδιοπάθεια. Ἀρνήθηκε τήν μεταμόσχευση πού τοῦ προτάθηκε συνεπῆς στίς εὐαγγελικές ἀρχές. Γιά περισσότερα διαβάστε [ἔδῶ](#) καθώς καί τά παρακάτω:

Εις μνήμην μοναχού Νικοδήμου Γρηγοριάτη.

Γράφει ὁ ἅδ. Κωνσταντῖνος

Πέρασαν ἤδη πέντε χρόνια ἀπὸ τὴν οσιακὴ κοίμησιν τοῦ πατρός Νικοδήμου Γρηγοριάτη. Για ὅλους ἐμᾶς ποὺ εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ τοῦ γνωρίσουμε ἡ παρουσία τοῦ μένει πάντα ζωντανὴ ἀνάμεσά μας. Κάθε στιγμὴ ποὺ ζήσαμε κοντὰ τοῦ ἦταν καὶ μιὰ ξεχωριστὴ εὐλογία γιὰ τὸν καθένα μας καὶ δοξάζουμε τὸν θεὸ γιὰ τὸ ανεκτίμητο δῶρο ποὺ μας χάρισε. Σαν μιὰ μικρὴ προσφορὰ στὴν ἀγάπη τοῦ ποὺ πλούσια μας χάρισε στὴν διάρκειά τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ θα ἠθέλα στὴν ἐπέτειο τῆς κοιμήσεως τοῦ νὰ αναφερθῶ σε ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς τοῦ, τοῦ ὁποῖοῦ υπῆρξα αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος μάρτυρας.

Ὅταν οἱ γιατροὶ διέγνωσαν καρδιακὴ ανεπάρκεια τελευταίου σταδίου, ὁ θεράπων γιατρός τοῦ ἐνημέρωσε πως ἡ μοναδικὴ ἐλπίδα γιὰ νὰ ζήσει ἦταν νὰ υποβληθεῖ σε μεταμόσχευση καρδιάς. Ὁ π. Νικόδημος ἔχοντας μεγάλη ἐπιθυμία γιὰ τὴν ζωὴ, ζήτησε ἀπὸ τὸν γιατρό νὰ τοῦ ἐξηγήσει με λεπτομέρειες τὴν διαδικασίαν τῆς μεταμόσχευσης καθὼς καὶ νὰ τοῦ πει ἀν υπῆρχε κάποια ἄλλη λύση ἐκτὸς αὐτῆς. Ὁ γιατρός τοῦ εἶπε πως ἡ μόνη, ἀλλὰ προσωρινή, λύση ἦταν νὰ τοποθετήσουν τεχνητὴ καρδιά. Ὁ π. Νικόδημος ρώτησε γιὰ πόσο διάστημα θὰ διαρκούσε ἡ λειτουργία τῆς τεχνητῆς καρδιάς καὶ ὁ γιατρός ἀπάντησε πως ἡ διάρκειά ἦταν περίπου 2 με 3 χρόνια. Ὁμως, τοῦ ἐξήγησε σαφῶς πως αὐτὴ ἡ λύση θὰ μπορούσε νὰ ἀκολουθηθεῖ μόνο στὴν περίπτωσιν ποὺ θὰ δεχόταν νὰ μπει σε λίστα ἀναμονῆς γιὰ μεταμόσχευση, διότι ἡ τοποθέτησιν τεχνητῆς καρδιάς ἦταν μιὰ «γέφυρα» γιὰ τὴν μεταμόσχευση. Ὁ π. Νικόδημος, δεχόμενος νὰ βάλῃ τεχνητὴ καρδιά, δὲν συμφωνοῦσε ὁμως γιὰ τὴν μεταμόσχευση, ἐξηγώντας στὸν γιατρό πως δὲν θὰ μπορούσε νὰ δεχτεῖ κάτι τέτοιο, ἐφόσον τὸ ὄργανο αὐτὸ θὰ προερχόταν ὄχι ἀπὸ κάποιον ποὺ θὰ ἦταν ἤδη νεκρὸς ἀλλὰ ἀπὸ ἓναν βαρῖα πάσχοντα ἀσθενή. Ὁ γιατρός, με ἀγάπη, ἐξήγησε στὸν πατέρα Νικόδημο πως δὲν θὰ μπορούσαν νὰ τοῦ τοποθετήσουν

τεχνητὴ καρδιά χωρὶς τὴν ἐνυπόγραφη συγκατάθεσιν τοῦ γιὰ τὴν μεταμόσχευση. Ὁ π. Νικόδημος ἐξήγησε στὸν γιατρό πως ἡ τεχνητὴ καρδιά εἶναι ἓνας ἐπιστημονικὸς τρόπος παράτασιν τῆς ζωῆς, ἐνὼ ἡ μεταμόσχευση ποὺ τοῦ πρότεινε δὲν ἔχει σχέση με τὴν ἐπιστῆμιν τῆς ἰατρικῆς, ἐφόσον ἡ ζωὴ ἐνὸς ἀνθρώπου, τὴν ὁποία ὁ Θεὸς δίνει καὶ μόνο ἐκεῖνος ἔχει δικαίωμα νὰ τὴν ἀφαιρέσει, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφαιρεθεῖ με ἀνθρώπινη παρέμβαση προκειμένου νὰ ληφθεῖ ἀπὸ τὸν ἀσθενή ἡ καρδιά τοῦ. Ὁ γιατρός, θέλοντας νὰ βοηθήσῃ τὸν πατέρα Νικόδημο νὰ ζήσει, τοῦ πρότεινε νὰ υπογράψῃ γιὰ τὴν μεταμόσχευση, ὥστε νὰ προχωρούσε ἡ διαδικασία τοποθέτησιν τεχνητῆς καρδιάς καὶ παρόλα αὐτὰ ἀν συνέχιζε νὰ μὴν ἐπιθυμῇ τὴν μεταμόσχευση,

δεν θα προχωρούσαν, εκ των υστέρων, σε αυτή. Την λύση αυτή επικρότησαν και κάποιοι κληρικοί και λαϊκοί, φίλοι του πατρός Νικόδημου. Όμως ο ίδιος ο π. Νικόδημος απάντησε πως μια τέτοια κίνηση θα έμοιαζε με αυτό που πολλές φορές προτεινόταν σε μάρτυρες του Χριστού, που πιέζονταν να αλλαξοπιστήσουν, όταν τους έλεγαν να ομολογήσουν φανερά και εξωτερικά την αποδοχή της άλλης πίστης, κρατώντας κρυφά μέσα στην καρδιά τους την πίστη τους στον Χριστό. Τους έλεγαν «προσφέρετε θυμίαμα στα είδωλα για να σώσετε τη ζωή σας και κρατήστε την πίστη σας, μέσα σας». Ο γιατρός, βλέποντας την αμετακίνητη θέση του πατρός Νικοδήμου, προσπάθησε με φαρμακευτική αγωγή να καθυστερήσει την επιδείνωση της κατάστασης.

Ο π. Νικόδημος, αν και πολύ ταλαιπωρημένος, με την άδεια του γιατρού επισκέφθηκε για περίπου 2 μήνες τη μονή της μετανοίας του στο Άγιον Όρος. Κατά την διάρκεια της παραμονής του εκεί συνέβη ένα θαυμαστό γεγονός. Επισκέφθηκε το μοναστήρι του Οσίου Γρηγορίου ένας ιερέας, ο π. Σωτήριος, τον οποίο ο γράφων είχε γνωρίσει, 12 χρόνια πριν, στο νοσοκομείο «Σωτηρία», όταν εκεί νοσηλευόταν ο αδερφός του εν λόγω ιερέως Γεώργιος Σαλαμάρας με πρόβλημα ατελεκτασίας πνευμόνων. Είχε μεταφερθεί στο «Σωτηρία», από το Πανεπιστημιακό νοσοκομείο Ιωαννίνων όπου, λόγω εγκεφαλίτιδας, για το διάστημα από 16 Σεπτεμβρίου 1995 έως 24 Νοεμβρίου 1995 νοσηλευόταν στην εντατική, μηχανικά υποστηριζόμενος. Οι γιατροί, μετά το πέρας 2 μηνών από την στιγμή που βρέθηκε στην εντατική, ενημέρωσαν τον πατέρα Σωτήριο πως ο αδερφός του ήταν εγκεφαλικά νεκρός και πως

δεν υπήρχε ελπίδα ανάκαμψης και θα έπρεπε να τον βγάλουν από την μηχανική υποστήριξη. Του πρότειναν επίσης να δωρίσει τα όργανα του αδερφού του, για μεταμόσχευση. Ο π. Σωτήριος αρνήθηκε. Λίγες ημέρες μετά, οι γιατροί τον ενημέρωσαν πως την Κυριακή που πλησίαζε θα αποσυνέδεαν τον αδερφό του από τα μηχανήματα. Ο π. Σωτήριος, ζήτησε να το αναβάλλουν για την επόμενη μέρα ώστε να μπορούσε την ημέρα εκείνη να βρεθεί στην Θεία Λειτουργία και να προσευχηθεί για τον αδερφό του και την ίδια ημέρα ενημέρωσε τους δικούς του στο Καρπενήσι να κάνουν τις απαραίτητες προετοιμασίες για την κηδεία. Όταν την Κυριακή γύρισε στο νοσοκομείο, από την εκκλησία του αγίου Γεωργίου εξ Ιωαννίνων όπου εκκλησιάστηκε και αναζήτησε τον αδερφό του, μια ειδικευόμενη γιατρός η κυρία Βασιλάκη, τον ενημέρωσε πως ο αδερφός του είχε ξυπνήσει. Εκείνος απορημένος ρώτησε πως συνέβη αυτό, ενώ οι γιατροί δεν είχαν δώσει την παραμικρή ελπίδα ανάρρωσης. Η γιατρός απάντησε : «Εμείς περιμέναμε πως θα πέθαινε. Εσύ ξέρεις καλύτερα. Ρώτα το Θεό σου». Οι γιατροί, μετά από αυτό το γεγονός, διέγνωσαν ατελεκτασία πνευμόνων και σύστησαν την διακομιδή του στο νοσοκομείο των Αθηνών «Σωτηρία». Το ίδιο διάστημα στο νοσοκομείο αυτό νοσηλευόταν και η μητέρα του πατρός Νικοδήμου Χρυσούλα Κάντζα. Ο π. Νικόδημος εκείνον τον καιρό βρισκόταν στο μοναστήρι του. Ο π. Σωτήριος γνώρισε στο νοσοκομείο την κυρία Χρυσούλα και τον γράφοντα. Ο γράφων είχε μιλήσει στον πατέρα Σωτήριο για τον πατέρα

Νικόδημο και αντίστοιχα είχε ζητήσει από τον πατέρα Νικόδημο να προσευχηθεί για τον αδερφό του πατρός Σωτηρίου. Να σημειωθεί πως οι δύο πατέρες δεν είχαν γνωρίσει ο ένας τον άλλο από κοντά. Δώδεκα χρόνια αργότερα ο π. Σωτήριος, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, πήγε για προσκύνημα στην μονή Οσίου Γρηγορίου. Αναχωρώντας

από το μοναστήρι, τον πλησίασε στην αυλή ο π. Νικόδημος συνοδευόμενος από άλλους μοναχούς και προσκυνητές. Ζητώντας την ευχή του πατρός Σωτηρίου, και χωρίς να γνωρίζει ποιος είναι, είπε στους παρευρισκόμενους: «Να, ο π. εδώ, θα μας πει την γνώμη του για τις μεταμοσχεύσεις». Αμέσως ο π. Σωτήριος εξέφρασε την αρνητική γνώμη του για τις μεταμοσχεύσεις, εξηγώντας πως ο άνθρωπος, του οποίου τα όργανα πρόκειται να ληφθούν για μεταμόσχευση, είναι ζωντανός και άρα η αφαίρεση των οργάνων του είναι στην πραγματικότητα φόνος. Σαν επιβεβαίωση όσων έλεγε, διηγήθηκε όλη την ιστορία με τον αδερφό του που αναφέραμε παραπάνω. Ο π. Σωτήριος έπειτα, ρώτησε τον πατέρα Νικόδημο ποιο ήταν το όνομα του, κι όταν εκείνος του απάντησε, ο π. Σωτήριος είπε: «Είσαι ο γιός της κυρίας Χρυσούλας;». Την θετική απάντηση του πατρός Νικοδήμου, ακολούθησε μια συζήτηση των δύο τους, κατά την οποία ο π. Νικόδημος δεν αναφέρθηκε καθόλου στο πρόβλημα υγείας που αντιμετώπιζε. Είπε στον πατέρα Σωτήριο πως θα ενημέρωνε τον γέροντα για όσα του είχε πει για την εξέλιξη της περιπέτειας υγείας του αδερφού του ώστε ο γέροντας να αναπαυτεί. Μετά την κοίμηση του πατρός Νικοδήμου ο γράφων επικοινωνήσε με τον πατέρα Σωτήριο για να τον ενημερώσει, αναφέροντας του και την αιτία που είχε οδηγήσει τον πατέρα Νικόδημο στο θάνατο. Τότε εκείνος είπε πως δεν γνώριζε το πρόβλημα του πατρός Νικοδήμου και στην συνέχεια εξιστόρησε την συνάντηση που είχαν στην αυλή του μοναστηριού. Όταν ο π. Νικόδημος επέστρεψε στον Πειραιά από το Άγιον Όρος, επισκέφθηκε πάλι τον θεράποντα γιατρό του. Μετά από μικρό χρονικό διάστημα, χειροτέρεψε ξαφνικά η υγεία του και μπήκε για νοσηλεία στο Ωνάσειο. Αυτή ήταν και η τελευταία φορά. Το διάστημα που βρισκόταν στην εντατική, και παρουσία του γράφοντος και του πατρός Παισίου αδελφού της μονής, ήλθε ο γιατρός του πατρός Νικοδήμου, πολύ προβληματισμένος και στεναχωρημένος, και ανέφερε πως δεν

μπορούσαν να καθυστερήσουν άλλο και ήταν η τελευταία ευκαιρία του πατρός Νικοδήμου να δεχτεί την μεταμόσχευση. Ο π. Νικόδημος για άλλη μια φορά εξέφρασε την επιθυμία του για ζωή και ρώτησε τον ιατρό αν υπήρχε άλλη θεραπεία για το πρόβλημα του, έστω και σε πειραματική μορφή στο εξωτερικό (Ευρώπη ή Αμερική). Η απάντηση του γιατρού ήταν κατηγορηματική πως δεν υπήρχε κάτι τέτοιο. Τότε ο π. Νικόδημος ζήτησε από τον πατέρα Παΐσιο να ενημερώσει το μοναστήρι για να ετοιμάσουν τα της κηδείας του. Ο γιατρός βγαίνοντας από την εντατική σχολίασε με έκπληξη πως πρώτη φορά στην ζωή του και μετά από 3500 ασθενείς που είχε φροντίσει προσωπικά, έβλεπε έναν άνθρωπο που ήθελε πάρα πολύ να ζήσει και παρόλα αυτά ο ίδιος έβλεπε πως δεν είχε την δυνατότητα να τον βοηθήσει αφού όσο κι αν προσπαθούσε, συναντούσε πάντα την σταθερή και σθεναρή άρνηση του πατρός

Νικοδήμου να δεχτεί την μεταμόσχευση. Η ζωή είναι το πολυτιμότερο δώρο που ο Θεός έχει χαρίσει στον άνθρωπο. Και ο άνθρωπος στα χιλιάδες χρόνια που ζει πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη προσπαθεί και θα προσπαθεί πάντα να κάνει ό,τι μπορεί για να διαρκέσει αυτή η επίγεια ζωή του περισσότερο. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια η ιατρική επιστήμη ανακαλύπτει συνεχώς νέους τρόπους που υπόσχονται παράταση της

ζωής. Ένας από αυτούς είναι και η μεταμόσχευση καρδιάς. Όμως είναι αποδεδειγμένο και παραδεκτό πως για να γίνει μεταμόσχευση αυτού του οργάνου ο δότης πρέπει να βρίσκεται εν ζωή, αφού όταν ο ασθενής πεθάνει η καρδιά του σταματά να λειτουργεί και είναι πλέον αδύνατο να δοθεί σε άλλον άνθρωπο. Επομένως, με απλά λόγια, για να παραταθεί η ζωή ενός ανθρώπου πρέπει να αφαιρεθεί η ζωή ενός άλλου. Αυτό είναι κάτι που ο π. Νικόδημος δεν μπορούσε για κανέναν λόγο να δεχτεί. Γιατί η ζωή είναι ένα δώρο του Θεού σε κάθε άνθρωπο εξίσου και κανένας εκτός από τον Θεό δεν μπορεί να αποφασίζει για το πότε αυτή θα φτάσει στο τέλος της. Ο π. Νικόδημος μαρτύρησε με τη ζωή αλλά και με τον επίγειο θάνατό του αυτή την αλήθεια και παρέμεινε σταθερός σε αυτή την ομολογία του ως το τέλος. Γι αυτό και είναι πεποίθηση όσων τον γνώρισαν πως συνεχίζει να είναι ζωντανός. Άλλωστε, ο ίδιος ο Χριστός επιβεβαιώνει αυτή την αλήθεια με τα λόγια του:

“ὁς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὁς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου οὗτος σώσει αὐτήν “.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΤΡΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΑΤΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΕΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΣΙΑΚΗ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΙΑ ΝΑ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΑΦΕΙ
ΟΛΙΓΟΝ ΚΑΙΡΟ ΜΕ
ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΝΙΚΟΔΗΜΟ

>

-Τὰ ἴμαθες τὰ νέα ; Εὐλογία Θεοῦ στήν
πόλη μας.

-Τί ἔγινε γιά πές
;

-Ἦρθε ὁ Πατήρ
Νικόδημος ὁ Γρηγοριάτης ἀπό τὸ Ἅγιο
ὄρος.

-Μὴν πιστεύεις ὅ,τι ἀκοῦς φίλε, πᾶμε
ἀπὸ
κόντα νὰ δοῦμε.

-Αὐτό σοῦ λέω τόση ὥρα
ἔρχου καὶ
εἶδε.

-Καὶ πάλι, τί θὰ μάς
πεῖ ;Τί θὰ
μάς κάνει; Ἕνας ἐξόριστος μοναχός, ἕνας φυλακισμένος σὰν κι ἐμᾶς στή
φυλακὴ τῶν
χοντρῶν ντουβαριῶν τῆς γκρίζας πόλης
μας.

-Πῶς σου φάνηκε ;
Πές μου τώρα ποὺ εἴμαστε μόνοι.

-Τί νὰ σοῦ πῶ

φίλε, σὰν νὰ μετέφερε τὸ Ἅγιο ὄρος
στοῦ σπίτι του.Εὐωδία θεϊκῆ,λιτότης, αὐθεντικότης.Καθαριότης
καὶ σχολαστικότης γι' αὐτὴ τὴ γυναῖκα
ποὺ τὴν
ὑπηρετεῖ
πιστὰ σὰν
ἀποκλειστικός της νοσοκόμος.

-Γλυκεῖα μορφὴ χαρούμενη ἀλλὰ καὶ
ἀπαιτητικὴ
πολλὰς φορές.

-Ἐμ, βλέπεις ὁ πόνος της μεγάλος,ἔχασε τὸ παιδί τῆς
μικρό, νεοαρραβωνιασμένο.Ἀπὸ τὴν
ἄλλη ἢ
ἀρρώστια τῆς δύσπνοιας τὴν
πνίγει.Ποῦ καὶ ποῦ ξεσπᾶ γιὰ
τὴ μεγάλη ἀπώλεια ἢ μάνα,στοῦ ἀκουμπηστήρι της τὸν
Νικοδημάκο ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ.

-Ἀλλὰ νὰ
δέχεται μετὰ τηλεφώνου ἐπισκεψεῖς,τι νὰ
πῶ !

-Διάκριση φίλε.

-Τί ἐννοεῖς ; Ἐμεῖς ἀπὸ ἀγάπη
πᾶμε κοντὰ του.

-Αγάπη μὲ ὑπακοὴ φίλε ὄχι
ἀδιάκριτη ἀγάπη.Πολλοὶ οἱ ἐπισκέπτες
καθημερινῶς στοῦ ταπεινοῦ κελι .

-Καὶ αὐτὸ τὸ διευχῶν
τοῦ γέροντος γιὰ ὅλα!Τὰ ἀσήμαντα
ἕως τὰ
σημαντικά,τί σοῦ λέει ;

-Ἐμπιστοσύνη,ἀγάπη,ὑπακοή,ἄκρα ταπεινώση στοῦ θέλημα τοῦ ὀρατοῦ
Θεοῦ ὅπως
ἀποκαλοῦσε
τὸν Πνευματικό του.

-Τί είναι αυτά τὰ οὐράνια
λόγια θὰ σπάσει ἡ καρδιά μου, γρήγορα τρέχω νὰ
φιλήσω τὸ χέρι τοῦ πνευματικοῦ
μου μὲ πιότερο σεβασμό, μὲ πιότερη ἀγάπη.

-Μὴ φεύγεις ἀκόμα, ἀπὸ ἄλλον
ἀδελφὸ
ἔμαθα ὅτι
ἀπὸ
μικρὸς ζητοῦσε ἀπ' τὸ Θεὸ
νὰ παρευρίσκεται στὸν πόνο τῶν
ἄλλων ἀνθρώπων.

-Ααα, τώρα βγάζει
νόημα ἢ ἀπὸ τὸ
μοναστήρι. Ὑπακοὴ στὸν γέροντα, θέλημα Θεοῦ γιὰ τὴν πόλη μας ποὺ
γέμισε ἀπὸ
πόνο, πικρία καὶ ψυχολογικὰ προβλήματα.

-Αὐτὸν τὸν
ἄγγελο τῆς
ἐλπίδας στὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστὸ φαίνεται ὅτι διάλεξε ὁ Θεὸς γιὰ
νὰ ρουφήξει σὰν σφουγγάρι τὰ πολυποίκιλα
προβλήματά μας.

-Πῶς πάει ὁ γιατρὸς
τῶν ψυχῶν
τῆς πόλης σας, ἔφυγα κι ἔχω μία
νοσταλγία νὰ τὸν ξαναδῶ.

-Χρόνια τώρα διακονία στὴ
μητέρα του καὶ σὲ ὅλους ἐμᾶς
(εἴτε ἀπὸ κοντὰ
εἴτε διὰ
τηλεφώνου) . Αὐτὴ ἡ καρδιά ρούφηξε-ρούφηξε... παροτι εἶναι γύρω στὰ
54 ὁ καρδιολόγος ποὺ τὸν
παρακολουθεῖ τοῦ εἶπε ὅτι ἔχει
καρδιά 90 χρόνων γέρου. Δύσκολα θὰ τὴν
βγάλει φέτος.

-Υπάρχουν και οί
μεταμοσχεύσεις...

-Ο Νικόδημος τί λέει
!!

-Η ζωή του όλη
φωνάζει θέλω την καρδιά μου να κόψω χίλια κομματάκια και να
τήν μοιράσω στόν κόσμο.

Ο καλός γιατρός μου, λέει ο π. Νικόδημος, πού τόσο
έμπιστεύομαι μου προτείνει να δεχτώ καρδιά
άπο
πάσχοντα, βαριά πάσχοντα αδελφό. Άρνητης να
γίνω της παιδικής μου προσευχής; Να αναπαυτώ ένω θέλω όλόψυχα
να αναπαύω
τά αδέλφια
μου;

-Θέλω να ζήσω
γιατρέ,έν ύπάρχει κάποια έπιστημονική ανακάλυψη
έδω
ή στο
έξωτερικό...

Άναπήδησε άπο
χαρά ό
γιατρός, βεβαίως θα χρειαστούμε όμως
μία ύπογραφή έδω έπειδή
τά μηχανήματα είναι προσωρινά.Έάν βρεθεϊ κάποιος δότης έν τω μεταξύ θα
πρέπει να πάρουμε τó μόσχευμα.

-Όχι! αυτό
γιατρέ δέν
γίνεται με τίποτα δέν τó
κάνω στόν βαριά πάσχοντα αδελφό.

-Μήν τó κάνεις Νικόδημε μόνο ύπέγραψε να
μας βοηθήσεις με τά γραφειοκρατικά για
να βάλουμε την τεχνητή καρδιά και βλέπουμε.

-Όχι!! δέν συναινώ

στὶς μεταμοσχεύσεις καρδιάς οὔτε
ἄμεσα οὔτε
ἔμμεσα. Ὁ
ἀδελφὸς
γιὰ μένα ζεῖ καὶ εἶναι καὶ
βαριὰ πάσχων !!

-Ἐ, τότε Νικόδημε... Θὰ ἐπέλθει
τὸ μοιραῖο.

-Πατέρα Παισιε σὲ
παρακαλῶ εἰδοποίησε τὸν γέροντα καὶ τὸ μοναστήρι μας γιὰ
τὰ τῆς
ταφῆς.

-Ὁ ταπεινὸς μπορεῖ
νὰ μιλήσει γιὰ τὴν ταπείνωση, ὁ ἀπλὸς γιὰ
τὴν ἀπλότητα, ὁ πρᾶος
γιὰ τὴν
πραότητα.

-Ὁ Νικόδημός μας,
βίωνε τὸν πόνο τοῦ ἀδελφοῦ μέρα μὲ
τὴ μέρα, στιγμὴ τὴ στιγμὴ.

-Ἡ συμπόρευση μὲ τὸν
πόνο, τοῦ κάθε ἐλαφρῶς ἢ βαριὰ
πάσχοντος ἀδελφοῦ τὸν ἔκανε νὰ
ξεχνάει τὸν δικό του πόνο. Νὰ ἀψηφει
τὸ σῶμα
του, νὰ ἐστιάζει
στὸν πόνο τοῦ κόσμου, νὰ δίνεται
συνεχῶς μὲ
λόγο μὲ παρουσία καὶ μὲ
προσευχὴ ὅλο
τὸ εἰκοσιτετράωρο.

-Γιὰ ὅλους ἐμᾶς ποὺ
τὸν ζήσαμε ἀπὸ κοντὰ ἐπέχει
θέση νέου ὀσιομάρτυρα καὶ ὁμολογητῆ τῆς
ὀρθόδοξου παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας
μας.

-Εἶθε νὰ ἔχουμε
τὴν εὐχή
του γιὰ καλή ἀντάμωση.

-Μὲ πολλὴ ἐκτιμῆση
στην Ι.Μ. Γρηγορίου καὶ στοὺς πατέρες πού μας δάνεισαν γιὰ πολλὰ
ἔτη ἕναν
ἀπὸ
τοὺς θησαυρούς τους, σὲ ἐμᾶς τοὺς
πτωχοὺς πνευματικὰ ἀδελφούς
τοῦ ἀπατηλοῦ αὐτοῦ κόσμου...

Ὅλους μὲ περισια ἀγάπη
μας συμπονοῦσες

Στὸν ὄρατὸ
Θεὸ τὸν
πνευματικὸ μᾶς ὀδηγοῦσες

Τὸν πόνο μας στὴν καρδιά σου ἀκουμποῦσες

Μὲ τὴν προσευχή σου σὰν πατέρας μας φιλοῦσες.

Τὸν Κύριό μας γιὰ ὅλα
δοξολογοῦσες

Καὶ τὴν Παναγία μητέρα μὲ δάκρυα ὑμνολογοῦσες

Χωρὶς νὰ τὸ
θέλεις κοντά σου μᾶς τραβοῦσες

Στὸν ἴσιο δρόμο τοῦ
Χριστοῦ μας ὀδηγοῦσες.

Μόνο ὁ Κύριος
γνωρίζει τί περνοῦσες

Ὅταν μὲ ἀγάπη
στὸν πνευματικὸ ἀπὸ ἐμᾶς ὑπακοὴ ζητοῦσες

Ὅλα τὰ ἀδέλφια
σου πού σ' αὐτὴ τῇ ζωῇ ἀγαποῦσες

Πολὺ θὰ θέλαμε νὰ
ἦσουν κοντά μας καὶ νὰ
ζοῦσες.

>

Ποιὸς θὰ μᾶς δώσει δάχτυλα νὰ γράψουμε γιὰ σενα;

Εσυ ἦσουν ἡ ἔμπνευση
ὄλων μας, πὸς σε γνωρίσαμε, μὲ χαρὰ
γιὰ νὰ
ἀγωνιστοῦμε

Ἐσυ ἦσουν μικρὸ
παιδὶ ὅταν
ἔνωσες γιὰ πρώτη φορά τὴ χαρὰ τοῦ
Χριστοῦ στὴν καρδιά σου καὶ ἀπὸ τότε, μυστικὰ
στὸν Κύριο προσευχόσουν. Ὅλα τὰ
ἀδέρφια σου στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ
Χριστοῦ νὰ μποῦν εὐχόσουν.

Ὁ Θεός σε φώτισε τὴν
στολὴ τοῦ
στρατιώτη νὰ φορέσης σε τοῦτον
τὸν ἀγῶνα, μὲ
ἀντίπαλο τὸν ἀνθρωποκτόνο διάβολο
σε αὐτὸν τὸν
ἀπατηλὸ
αἰῶνα;

Ὁ Θεός σε βοήθησε νὰ
καταταγεῖς στὶς ἐπίλεκτες δυνάμεις τῆς στρατευομένης ἐκκλησίας ἀπο τὰ 17 σου
χρόνια;

Ὁ Θεός σε ὄρισε
νοσοκόμο στὸν πόνο τῶν ἀδελφῶν;

Ὁ Θεός σε ἔβαλε
νὰ μᾶς
ἐμψυχώνεις καθημερινὰ εἴτε
φανερὰ εἴτε
κρυφά;

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Ψιθυριστὰ καὶ μὲ
θαυμασμό τὸ φώναζες σὲ ὄλους
μας. Θαρσεῖτε ἐγὼ νενικηκα τὸν κόσμο. Ἡ
ἐσταυρωμενη ἀγάπη...!!!!

Πόσοι καὶ πόσοι σὲ φώναζαν κοντὰ τους, στὰ σπίτια τους ,γιὰ νὰ ἀπαλύνεις τὸν
πόνο τους.

Ὁ προσωπικός μας
γιατρός,ὁ Νικόδημός μας ἔγινες.Γιατί ἄραγε
;

Μήπως γιατί εἶχες
μέσα σου τὸν μοναδικὸ ἱατρὸ τῶν
ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων, τὸν Κύριό μας ;

Πῶς μὲς στὴν
δύνη τοῦ πολέμου μὲ τόσους τραυματίες καὶ πόνο γύρω σου, ὁ ἴδιος συμπολεμιστὴς
καὶ τραυματίας
δοξολογεῖς τὸν Κύριο συνεχῶς;

Πῶς μὲ τὸ
δόξα σοι Χριστέ μου ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ χεῖλη σου ἀποστομώνεις
τὴν τυφλὴ
ἄπιστη λογικὴ μας ποὺ λίγα κατανοεῖ
καὶ μυριάδες δὲν τὰ ὑποπτεύεται;

Πῶς στέκεις ὄρθιος ἀσάλευτος
καὶ μέρα μὲ τὴν μέρα πρὸ ἀποφασισμένος
γιὰ τὸν
ἀγῶνα
τὸν καλό;

Ποιὸς σὲ ἐμπνέει
μὲ θάρρος γιὰ τὴν τελικὴ ἔκβαση
τοῦ πολέμου;

Πῶς μὲ τόση σιγουριὰ
μας λὲς ἀκόμα
κι ἂν βλέπεις τὸν ἀδελφό σου νὰ χάνεται ἐσὺ μέσα σου θὰ
λὲς ὅτι

ὁ Χριστός μας ἔστω καὶ τελευταία στιγμή θὰ
τὸν σώσει.

Τόλμησα νὰ πάρω 3
πνευματικὲς διαστάσεις.

Ἄ: Ὑψος = ταπεινώση

Β: Βάθος = παρθενιά,καθαρότητα ψυχῆς

Γ: Μῆκος = ὑπακοή

Θέλησα νὰ σὲ μετρήσω ὁ
ἀχάριστος.

Ἐσὺ ἦσουν
πού μᾶς μάλωνες ὅταν μακριὰ ἀπὸ ἐσενὰ
συζητούσαμε γιὰ τὰ χαρίσματα πού σοῦ ἔχει δώσει ὁ θεός.

Ἐσὺ ἦσουν
πού τραβοῦσες
ἀπαλὰ
τὸ χέρι σου ὅταν θέλαμε νὰ τὸ ἀσπαστοῦμε.

Ἐσὺ ἦσουν
πού «νὰ
χαίρεστε» μᾶς ἔλεγες καὶ τὴ χαρὰ
τοῦ Κυρίου μας μὲς τὰ σπλάχνα μας σκορποῦσες.

Ἐσύ ἦσουν πού
ὅταν ὁ
διάβολος μέσα ἀπὸ ἐμᾶς σὲ
κατηγοροῦσε καθόλου δὲν ἀντιδροῦσες.

Ἐσύ ἦσουν πού
σὲ ὄλους
μας μὲ ἀγάπη
περισσὴ μᾶς παρηγοροῦσες καὶ
μὲ ἰσότητα
ἀδελφικὴ μας μιλοῦσες.

Μόνο ό Κυριος
μπορεϊ αυτò τò ύψος τῆς
ταπεινωσης νὰ δεϊ και νὰ μετρήσει

Θέλω νὰ τολμήσω, νὰ κοιτάξω τò
βάθος και τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς σου.

Ἐσὸ ἦσουν
ποὺ τοὺς
λογισμοὺς μας με ἀπλότητά μᾶς
φανέρωνες.

Ἐσὸ ἄνδρες
και γυναῖκες
σὰν ἀδελφούς
μας προὔπαντοῦσες.

Ἐσὸ σήκωνες τὸν
πόνο μας, τὸ ἄγχος μας, τὴν ἔλλειψη και
τὴν ὑπερβολή
μας και με
φωτεινοὺς λογισμοὺς τοὺς
σκοτεινοὺς δικούς μας διέλυες.

Μόνο ό Κύριος μπορεϊ σε
αὐτò
τò βάθος τῆς ψυχῆς νὰ ἐγκύψει.

Πῶς νὰ τολμήσω τò
μῆκος τῆς
ὑπακοῆς
σου νὰ μετρήσω ;

Ἐσὸ ἦσουν
ποὺ διευχῶν
τοῦ γέροντος για ὅλα βροντοφωνοῦσες.

Ἐσὸ, ἐν
ὑπακοῇ,
τò ἀγαπημένο
σου μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου ἐν Ἄθω και
τοὺς ἀδελφούς

σου μοναχούς ταπεινά από μακριά
φεύγοντας χαιρετούσες.

Ἐσὺ ἦσουν
πὺ τὸν
Πνευματικό σου, ὄρατὸ θεὸ
ἀποκαλοῦσες
καὶ τὸν
ζυγὸ τῆς
ὑπακοῆς
μὲ πολλή
χαρῆ βαστοῦσες.

Ἐσὺ ἦσουν
πού μας παρηγοροῦσες μέχρι τὸ τέλος ὅταν
ἄλλο πιά νὰ μιλήσεις δὲν μποροῦσες.

Ἐσὺ μὲ
τὰ τελευταία λόγια σου βαριὰ ἀναστενάζοντας
γλυκὰ στήν
ψυχὴ μας γιὰ τὸ Χριστο τὴν ἐσταυρωμένη ἀγάπη
μας μιλοῦσες.

Ἐσὺ μὲ ἀγάπη καὶ
ὑπακοή
τούς ἀδελφούς σου βοηθοῦσες, βλέποντας στον καθένα μας τὸ πρόσωπο τοῦ
Κύριου πὺ ἀγαποῦσες .

Ἐσὺ λόγω
ὑπακοῆς
τὴν σιωπὴ
πὺ τόσο ποθοῦσες, ἔλυνες χάρη τῶν ὀλιγόπιστων
ἀδελφῶν
σου καὶ ἀντίθετα
στὸ θέλημά σου ἀπὸ ἀγάπη, ὦρες
μας μιλοῦσες..

Μόνο ὁ Κύριος τὴν διακριτικὴ
ὑπακοή σου μπορεῖ μὲ ἀκρίβεια νὰ
μετρήσει.

ΓΙΑΤΙ ΕΝΩ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΑΠΗ, ΕΥΚΟΛΑ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΔΕΝ

ΤΟΝ ΠΟΝΟΥΜΕ ;

ΓΙΑΤΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ ΑΠΛΗ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟΣΟ ΛΙΓΟ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ;
ΑΣ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΗ ΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΑΣ ΣΕ ΜΙΜΗΘΟΥΜΕ.

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΝ ΠΟΛΥΠΑΓΙΔΟ ΠΩΣ ΑΝΤΕΞΕΣ ΟΛΟΙ ΑΣ ΑΝΑΡΩΤΗΘΟΥΜΕ

ΟΛΟΥΣ ΕΜΑΣ ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΣΟΥ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΒΟΗΘΗΣΕ ΝΑ
ΞΑΝΑΣΥΝΑΝΤΗΘΟΥΜΕ.

ΟΤΑΝ ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΙΔΟΥΜΕ,

ΣΩΣΤΟ ΤΟ ΒΛΕΠΕΤΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕ;

ΔΩΣΕ ΜΑΣ ΑΓΑΠΗ ΔΩΣΕ ΜΑΣ ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΕ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΝΑ ΑΚΟΥΣΤΟΥΜΕ,

ΟΤΙ ΠΡΩΤΟΣ ΕΣΥ ΑΔΕΛΦΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΤΑ
ΑΠΟΚΑΛΟΥΜΕ.

ΤΙ ΠΙΟ ΑΔΕΛΦΙΚΟ ΤΙ ΠΙΟ ΣΤΟΡΓΙΚΟ ΤΟΝ ΠΟΝΟ ΤΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ ΝΑ
ΣΥΜΠΙΟΝΟΥΜΕ,

ΕΣΥ ΝΙΚΟΔΗΜΕ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΔΕΝ ΜΑΣ ΔΙΔΑΞΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΖΩΗ ΣΟΥ ΝΑ ΤΟ
ΖΟΥΜΕ;

ΣΤΗΝ ΘΕΣΗ ΣΟΥ ΑΔΕΡΦΕ ΜΟΥ ΠΟΥ ΣΕ ΕΒΑΛΕ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΑΝ ΤΥΧΕΙ ΚΑΙ
ΒΡΕΘΟΥΜΕ,

ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΑΝΑΛΟΓΑ ΝΑ
ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΘΟΥΜΕ.

ΠΟΛΛΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΓΡΑΨΟΥΜΕ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΣΕΝΑ ΝΑ ΕΙΠΟΥΜΕ,

ΜΑΣ ΔΙΔΑΞΕΣ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΝΑ ΕΠΙΖΗΤΟΥΜΕ.

ΠΕΝΤΕ ΕΤΗ ΜΑΚΡΙΑ ΜΑΣ ΑΔΕΛΦΕ ΝΙΚΟΔΗΜΕ ΜΕΣΑ ΜΑΣ ΠΟΝΟΥΜΕ,

ΚΑΤΑ ΕΝΤΟΛΗ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΕΦΥΓΕΣ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ, ΤΟ ΚΑΤΑΝΟΟΥΜΕ.

ΟΜΩΣ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΗΣΟΥΝΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΑΣ ΘΥΜΗΘΟΥΜΕ,

ΑΧΑΡΙΣΤΟΙ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΩ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΒΡΕΘΟΥΜΕ.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΕΥΚΟΛΑ ΝΑ ΓΡΑΨΟΥΜΕ ΓΙΑ ΕΣΕΝΑΝΕ
ΜΠΟΡΟΥΜΕ,

ΓΙΑΤΙ ΣΤΗ ΛΥΠΗ ΜΑΣ ΕΣΤΑΘΗΚΕΣ , ΤΩΡΑ ΕΝΤΟΝΑ ΤΟ ΖΟΥΜΕ.

ΕΥΧΟΥ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΟΠΩΣ ΕΣΥ ΝΑ
ΜΑΘΟΥΜΕ ΝΑ ΑΓΑΠΟΥΜΕ.

(Πηγή: hristospanagia.gr)